Sequitur item sermo

eiusdem fact⁹ in cena dñi ꝓ humilitate valde notabilis.

A Deo exiuit et ad deum vadit. Originalit̄ Johis. xiij. et in euangelio pñtialit̄ recitato. Nos et mei similes qui a deo exiuim⁹ ꝑ peccatū lōge nimis. quia longe a pccōrib⁹ salus. vadamus nūc rursus ad eū ꝑ orōnis et pie inuocationis gressū. mox aderit. q̄a ꝓpe est dñs om̄ib⁹ inuocātib⁹ eū in veritate. Cui⁹ orōnis nr̄e mediatricē te cōstituem⁹ o virgo beata. virgo deo iunctissima ad quā de⁹ venit. et a qua ꝑm corp⁹ exiuit Te nūc ob hoc salutantes et dicentes Aue maria. A deo exiuit et ad deum vadit. scribit̄ vt sup̄. Alta verboꝝ ꝓfunditas. alta nimiꝝ et q̄s cognoscet eā? Sed ita loqui decebat consciū secretoꝝ dei. Hic taꝫ sublimis volat⁹ grandi aquile spūali homini videbat̄. cui ex sentētia dicē fas erat illud ph̄ie apud Boetiū li. iiij. metro p̄mo. Sūt etem̄ penne volucris mihi que celsa ɔscendant poli quas sibi cū velox mēs induit perosa terras despicit ꝛc Mihi vero q̄dni stupor mentis et digna admiratio debebat̄ ad hanc sciaꝫ q̄ mirabilis facta ex me est ɔfortata est et nō potero ad eā? Quid nisi venerabundū quoddā silentiū ɔgruebat? Cōgruebat vtiq̄ silētiū potius q̄ꝫ elato sermone de diuinis obstrepe inter olores me raucū anserē poti⁹ q̄ꝫ sordidis pedib⁹ affectionū. manibusq̄ opationū me sanctuariū verboꝝ dei temerariū introire Sꝫ officij mei debitum ip̄i vos scitis sed et frequēs deuotōis vr̄e ɔuent⁹ ⁊ prestolatō quippiā vel imꝑfecte balbutire ɔpellit. a deo inquit euāgelista exiuit. Miror si nō ꝓtin⁹ ad hoc v̄bū miramini. De quo nempe alio istud dicit̄. A deo exiuit q̄ꝫ de v̄bo qđ eternaliter est apud patrē? qm̄ in p̄ncipio erat verbū ⁊ verbū erat apud deuꝫ. et deus erat verbum. Si eternaliter apud deum qualiter a deo exiuit. qūo eternaliter apud deū? Sed dices exit⁹ iste v̄bi a deo est ip̄a filij generatō. verū est si est filij generatio sicut esse ɔfitemur Vides ꝙ iste exitus ꝓrsus est ineffabilis. De eo quippe scriptū est. Generationē eius quis enarrabit Isa. liij. ca. Propterea cur conaret̄ eloqui qđ enarrari nō pōt. nō essꝫ illđ sobrie sape. Quid siq̄s loquat̄ non iā hōim sed angeloꝝ linguis quo pacto effari sufficiet deū a deo exire nō localiter nō dimensionaliter. nō diuersificate substantie neq̄ꝫ durationis varietate ꝫ personali tm̄ distinctōe? Qui ⁊ egredi đr ad deū dū suū repēdēs amorē pr̄i spirat ⁊ q̄dāmō donat spm̄scm donū p̄stātissimū ⁊ vtriusq̄ꝫ nexū. Sꝫ fileam⁹ interiꝫ de secretis his celestib⁹ ⁊ ꝑscrutatiorē inuestigatōnē hui⁹ đini exit⁹ ⁊ regress⁹ ad intra nos vl̄ ad scholaꝫ vel ad celebritatem beatissime trinitatis remittamus. Illic magis discere est qūo filius egreditur

ā patre vt imago pulcerrima a pul
cerrimo vt verbū sententiosissimuz
vt ars omniū fecūdissima. vt exem/
plar distinctissimū. vt idea q forma
q̄dazꝫ omniū capacissima et actua/
lissima et potentissima. Sic igiť exi
uit xp̄s a deo eternaliter ꝓductiue
et ad deū vadit spiratiua dilectiōe
Ampliꝰ vero ꝟsideratiom nr̄e aliꝰ
obſicit xp̄i a d̄o exitꝰ aliꝰ q̄z sui ad
eū regressus. nō q̄dez intrinsecꝰ ꝑso
naliter vt p̄ius sed denōiatiōe qua/
dazꝫ extrinseca. et idiomatū mutua
ꝟmunicatione quā operata est hu/
manitatis assumptio. Et quid ē pre
cor hoc modo xp̄m a deo egredi
nisi eundē in hoc calamitoso vallis
lachrymazꝫ exilio dignanter incar
natū. ꝟmorari. affligi. crucia'i? Nihil
quippe longinq̄us a deo poterat ex
cogitare mens humana q̄z impassi
bilem ad passionē egredi. inuisibilē
videri. immortalem q̄q̄z esse partici
pē mortis Ast xp̄m regredi ad deū
est ip̄m a mortuis resurgere. Jā nō
moriť q̄m̄ mors ei vltra nō d̄ñabiť
ad Rho. vi. q̄ñ in patria et ciuitate
et regno p̄ris in celestib' ad dexte
rā suā sedet in eternū. cū omnia sub
iecit ei deꝰ ad hebre. ij. Hic est verꝰ
iustitie sol qui oritur in natiuitate.
occidit in passione et ad locū suum
reuertiť in gloriosa ascensione. Ec
clesiastes p̄mo.. Et qz habent ꝓpri
as solennitates hec mysteria suos
q̄z sermones. tantundē dictū sit hic
q̄ō xp̄s a deo exiuit p incarnatio
nē et. ad deū vadit. Demū repibi/
lis est exitus p glorificationē q̄dez
tertius xp̄i a deo p̄m aiaz que com
munis est omnibus creaturis. Di/
cit itaq̄z diuinus theologus Johā
nes Quod factū est in d̄o vita erat
Vita erat non quidē per identita
tem realem et essentialem rei facte
ad factorem vt manichei blasphe
mant dicentes animā esse partem
a deo decisam per actionem princi
pis tenebraꝝ. Sed vita erat p ide
alem et viuificā exemplarez seu ar
chetipam cognitionem et virtutez
producendi efficacissimā longe ex
cellentius. longe ineffabilius q̄z in
ipa mēte artificis domus fabricā
da vel imago pingenda existat et
suo modo viuat Quid vero sint hu
iusmodi idee. et qualis sit earum di
stinctio non est hic disputandi locꝰ
Multe doctoꝝ traditiones in vnā
veritatem si bene capiank reducibi
les sup prima sententiaꝝ distinctō
ne habētur. Ab hoc igitur esse ide
ali illud recte perhibek egredi quic
q̄d fit extrinsecus in eē suo reali. re
gredi aūt non nisi creature ratōna
li ꝓprie datū est. quanq̄z velit Boe
tiꝰ oia in suū regredi principiū. ve
lut si flumina vñ exeunt reuertank.
Eccīastes. j. Et qñ hoc? qñ repetūt
ꝓprios q̄q̄z recursus. reditu q̄z suo
singula gaudēt. Nec manet vlli tra
ditꝰ ordo nisi q̄ fini iūxēit ortū. sta
bilē q̄z sui fecerit orbē li. iij. Metro.
. ij. Hoc fit dū motꝰ inditos nature
sue custodiūt. dūq̄z vices indultas
peragūt agendo patiendo monen
do q̄z. Ituero quantum tibi est
creationis egressus excellentior

o rōnalis spūs tāto regressus tu⁹ ad deū est q̄nto a reliq̄s om̄ib⁹ a ꝑfectione differētior Tu nēpe ra/tiōalis spūs sicut capax ⁊ ꝑticeps dei solus factus es ꝑ intelligenciā atq̄ rōnem. hinc ad imaginez dei et sil̄itudinē factus affirmaris gen̄ p̄mo Sic soli tibi ad deū regredi cōcessū est ꝑ ꝯgnitionē et amorē. Dirigūt̄ cetēa in cursib⁹ suis ⁊ ab agente infallibili. sicut si vidēs ali/q̄s cecuz ducat vt dicit auerroys Tu sola vidēs videntē insequeris Tu sola cognitiue ad p̄ncipiū tuū regrederis vt fias vnū ens cū di/uina essētia. tertia ꝑte libelli de or natu spūaliū nuptiaꝝ Anima inq̄t ꝯtēplantis ita cōiūgit̄ deo vt fiat ip̄m illud eē vitale et ideale quod eternalit̄ in deo p̄habuit Quē erro rez vna nuꝑ epl̄a a me edita coar guit Velim p̄terea cōmonuisse vt de hac materia caute legat̄, Ber/nardus ad fr̄es de mōte dei libro scd̄o Ceteꝝ aīa humana p̄cipue il la est int̄ om̄es rōnales spūs q̄ nō solū regredi ad deū sed om̄ia alia in eū referre debet Proptēa enim ip̄a corꝑi ꝯiūcta ⁊ in imis certis li gata ꝑm platonicos Proptēa ne/xum duplicis mūdi taz spūalis q̄z corꝑalis operat̄ quasi duas illas catenas causaꝝ aureā et argēteā Nectens deniq̄z idcirco in orizōte duplicis mūdi statuit̄ facies sua ꝓ ut d̄ini theologi et eleuati meta/physici edocuerūt q̄tin⁹ per ip̄am ea om̄ia referrent̄ in deū ꝯgnoscē do et vtēdo. que ab eo egressa sūt in creando Hinc dixerunt aristl. p̄ mo politice et platonici om̄ia ꝓpt̄ hoiem. ip̄m vero ꝓpter deū factuz esse Hinc resurrectionis future nc̄i tas ꝯcludit̄ Alioq̄n naturalis insti tuti finis frustra esset Sed de his alibi Demū ꝑspicuū est eos solos ꝓpria appellatione homies dici de bere qui boni sūt ⁊ ad deū omnia referūt Nūc ad xp̄m redeo Quia eni regressū hūc per intelligentiaz ad deū et vsū anima eius ꝑfectis/simis mōis exercuit. dum se ip̄am et rem quālibet alterā sola per ex cellentiā in dei gl̄iam laudez amo/rem q̄z reduxit Hinc aptissima ra/tione dixit euāgelista nr̄ de xp̄o q̄ a deo exiuit et ad deū vadit Exi/uit dico ꝑm animā per creationis emanationē. et ad deū vadit per sui et aliorū omniū in deuz reuolu tionē intelligibilē Et sicut omnia a deo quodāmō accepit in sua crea tione duz ꝓpterea facta sūt omnia sic omnia refert in deum directiue ꝓportionabiliter satis ad p̄mū exi tum et reditū eternalē Ad hunc fi nem olim egressus fuerat adam a deo in sui p̄maria creatione vt ad deū regrederet̄ per speculationē ⁊ amorē Sed ve pc̄co. hō cuz in ho nore esset nō intellexit cōparatus est iumentis insipiētibus et similis factus est illis Seq̄mur eū nos be stiales effecti vitam pecudum eli/gentes. qui decliuem animam iu/giter ad terrena demittimus. qui

porcino more versi ad infima vul/
tibus adherem⁹. Vox est talium.
Adhesit in terra venter noster et
iterū Adhesit pauimēto aia mea.
⁊ rurs⁹ Infixus sū in limo ꝓfundi
Hic exclamat sāctus O curuas in
terra aias et celestiū inanes O q̄ꝫ
suauior vox atq̄ꝫ iocundior regre
dientis ad deuz ⁊ gr̄as agētis ꝙ
de tenebris vocauit nos de⁹in ad
mirabile lumē suū. cui⁹ figuraz ges
sit petrus a vinculis ferreis et car
cere tetro liberatus. et educt⁹ de
custodia ad confitendū nomi dñi
Vere vincula ferrea cupiditatis
nr̄e Vere carcerē tenebrosū horri
dū squalidū et scenosum esse sordi
dū desiderīū cordis nr̄i et anima
talib⁹ immersa qñ poterit liberis
intelligētie alis ad alta sb̄uehi ip̄a
ad deum regredi qñ valebit Hoc
itaq̄ꝫ fieri est impossibile nisi in ma
nu forti ⁊ brachio extento illius q̄
eduxit vinctos in fortitudine Qui
de stercore erigit pauꝑem vt sede/
at cū ꝑncipibus Qui cōtriuit por
tas ereas ⁊ vectes ferreos ꝯfregit
Hoc solo. auctoē sic aia a deo exi/
uit sic ad deū vadit. q̄ꝫq̄ꝫ donum
hoc exercentibus se ad ip̄m et nō
nisi talib⁹ de lege cōi prestet̄ Epi
logantes ergo cōcludamus ꝙ est
vnus xp̄i exitus a deo per eternā
generationē et habet suū regressū
per sp̄us spirationē. scd̄o per hūa
nitatis assūptionē hz suū r̄gressū
per corꝑis gl̄ificationē. tertio per
anime creationē habet suū regres/
sum per ꝯtemplationē Post sensū
lr̄alē theologicalez et metaphysi/
calē suꝑest vt thema nr̄m p̄sertim
ꝑmā eius ꝑtem ad nos mores q̄z
nr̄os trāsferamus. ⁊ dicam⁹ ꝙ du
plex est moralis exitus aie a deo.
Vn⁹ pessimus per suꝑbiaz Alius
optim⁹ per humilitatē Per super/
biā exisse legit̄ fili⁹ ille ꝓdigus in
regionē lōginquā lu. xv. Quō exi/
uerūt adam et cayn gen̄. iij et. iiij.
Quō egrediunt̄ foras illi qui ima
vidēt et loquūtur in id ip̄m scz cō/
tra deū. qualiter exierūt et exibūt.
Discedite a me maledicti in ignez
et̄nū Math̄. xv. Lōginqu⁹ valde ⁊
pestifer⁹ h̄ exitus. qz lōge a pc̄cori
bus salus Exitus iste a deo nō est
sed suꝑ deū. sue voluntati ꝓpriam
añponēdo Ideo dicit̄ elatio Te/
stis est ille qui est rex suꝑ omnes fi
lios suꝑbie Job. iiij. Qui extollit̄
et exit suꝑ omne qd̄ dicit̄ de⁹. ij. ad
ad thessal̄. ij. Taliter egrediens fo
ras euanescit vt fum⁹ nec regredit̄
sicut coru⁹. nisi forte ꝑ impatiētiā
et rabidā obstinati odij latratōez
loquat̄ in id ip̄m in deū videlicz. et
dētibus suis in euz fremat ⁊ tabe/
scat Est p̄terea exit⁹ bon⁹ a deo ꝑ
hūilitatē sed sub deū et rursus ad
deū Nō quidē locali distātia. naz
quo ibit hō a sp̄ū tuo dñe et quo
a facie tua fugiet? Si ascēderit in
celū tu illic es ꝛc. Sed fit exit⁹ iste
ꝓpria quadā reputatione ⁊ intelli
gentia. qñ aia ex ꝯsideratione inti
ma diuine immensitatis resilit in

paruitatē suā et se ad se cōtrahit q
loco cedit. put ad aspectū magni
alic⁹ ꝓncipis paupcul⁹ huus a dā
natus experiē Hoc suo mō aia in/
firmitatis ꝓprie imo cuiusdā nihi/
leitatis ꝑscia ad cognitionē pnctie
ꝑdinitatis immēse horrescit. stupet
pallet ꝑtremiscit. intrat q̄ fugiens
a se velut in q̄ndā desertā omnis
impfectionis egestatis sue regiōz
quō intrauēat aug⁹ q̄ dixit in libro
cōfessionū Et factus sū mihimet
regio egestatis Nōne tibi petrus
miraculi stupore in captura piscū
attonitus sic exire domuz voluisse
visus est Exi inquit a me dñe q̄a
pcōr sū luc. v. Sic hodie manum
xpi beatā volentē pedes ei⁹ ad la
uandū tangere ipe refugit dicens
Dñe tu mihi lauas pedes? Velut
si verbū ꝑdictuz repetēt Exi a me
dñe non lauabis mihi pedes in eē
nū O supadmirabilē hūc humili/
tatis exitū felix aia q̄ taliter exit a
deo qz nūq̄z rectiori via ad deum
vadit. nā correlatiua sūt et oimo/
de se hntia idē exitus iste a deo q
ad eūdē regressus Sic vall⁹ descē/
sus et mōtis ascēsus Mētior si nō
ita se cōsequi testata sit veritas. q̄
se humiliat ait exaltabiē Luc. ix. et
xviij. Hinc aug⁹ ait in epla qua dā
ad dioscoz Nō aliam tibi inquit
ad capescendā et obtinendā vita
tis viā inuenies q̄z que inuēta est
ab illo qui gressū nr̄oz tāq̄z de⁹
vidit infirmitatē Prima est hu mi/
litas. scda est hūilitas. tertia ē hu/
militas Quotiēs hoc inērogaue/
ris hoc dicā Bonū est nos hic eē
o deuoti prēs ac sapiētes viri bo
nū est de humilitatis exitu sermo/
nē audire De qua vtinā cū humi/
litate q vt res digna erat loq̄ pos
set arrogās et stulta p̄sūptio cor/
dis mei Nā quale monstrū est q̄le
sacrilegiū. vermiculū de hūilitate
loquentē. q ido supbire qz laudat
humilitatē. q ideo exire a deo sup
deū male per supbiā. qz suadet ab
eodē sub eodē exire per humilita/
tem? Quis hoc credēt. si nō q̄a to
tiens exptuz est? Sed inter laudā
dū humilitatē surrepit supbia dū
valde detestari q̄ritur Ipa q̄ nō
introibit. q̄ nō castra cordis nr̄i
subdola machinatōe penetrabit?
Me re filijs adā ab hac terrifica
ꝓnicie Sed ad hūilitatē redeo ad
cui⁹ ꝑconiū tria miracula eius sup
modū mirabilia. triplex notificā/
bit ꝑsideratio Recte quidā de be/
ato hūilitatis exitu totū hui⁹ col/
lationis reliquū cōtexerūt vt als
pollicit⁹ sū ostēsurū Ex titulo hūi
litatis ius tradi humilib⁹ ad oia
conant possidēda nō quidē ciuili
lege ꝗ ꝑdina Nā et mysteriū nō di/
cam diei hui⁹ solius sed toti⁹ passio
nis dñice q̄d aliud ꝓncipalius elo
quiē q̄z imitāde hūilitatis exēplū
Propē qd saluator nr̄ carnē sume
re hoc est a deo exire et crucē subi/
re voluit vt oratio dicit eccie Ob
hanc deniq̄z humilitatē concludit
pñs euangeliū Exēplū enim dedi

vobis vt quēadmodū feci vobis
ita et vos faciatis Tria hūilitatis
exēpla sumem⁹ ꝑm tres vires aie
irascibilē rōnalem ꝯcupiscibilem ⁊
tres virtutes theologicas fidem
spem et charitatē ⁊ tria d̄inis ꝑso
nis attributa sapiam potentiaz et
bonitatē Et iuxta tres stat⁹ eccl̄ie
p̄latos doctores religiosos. ⁊ ꝑm
tres scripture auctoritates Prima
humilē spū suscipiet gl̄ia. ꝓuerbio
rum. xix. Scd̄a auc̄tas vbi humili
tas ibi sapia ꝓuer. xi. Tertia De⁹
suꝑbis resistit. hūilibus autez dat
gr̄am Jacobi. iiij. Prima ꝯsidera
tio humilē spū suscipiet gl̄a Itaqꝫ
hūilitas vera nō est qui se nequit̄
humiliat Ecc̄i. xix. Vera inq̄t hūi/
litas duz felicit̄ exit a sūma poten
tia et gl̄ia ⁊ magnificētissima ma/
iestate dei in suā impotentiā igno/
miniā et ꝑuilitatē intuendā sentien
dam qꝫ efficit̄ potētissima glorio/
sissima et imꝑatrix liberrima atqꝫ
monarchica suꝑ om̄ia Vultis au
dire rōem? illā accipite. Perhibet
seneca ꝙ facilis ad diuitias per ꝯ
temptū via Itaqꝫ dicim⁹ de potē
tia et gl̄ia et reliq̄s que mūdus of
fert. et q̄ contemnēdo fieri nr̄a te/
statur ābrosi⁹ Vñ vero meli⁹ qꝫ ꝑ
hūilitatis egressū a deo cōtempt⁹
iste generat̄ qñ in cōꝑatione d̄ini/
tatis ꝑspicue cernit̄ ꝙ vanitas va
nitatū et om̄ia vanitas. om̄ia mē
daciuz? Quid ni libeat exclamare
cū ꝓp̄ha filij hoim vsqꝫquo graui
corde vt q̄d diligitis vanitatē et
q̄ritis mēdaciū? Quidni p̄terea ꝯ/
tempta vanitate et mēdacio faci/
ciat hec sublimissima hūilitas hec
ditissima pauꝑtas solū deū gl̄iam
suā. potentiā suā. opulentiā suā. et
hanc arbitrat̄ esse ꝑtē suā heredi/
tatē p̄clarā et portionē vberrimā
in terra viuentiū cum illo qui dice
bat Pars mea de⁹ in eternū Et in
gallico sonanti⁹ dicit̄ Cest grāde
portion et bone ꝑti Porro q̄d ad
ista ꝯueniētius qꝫ vt hec hūilitas
sit gl̄iosissima cui⁹ gloria solus de/
us est Hec vilificatio sit nobilissia
hec abiectio vbiqꝫ famatissima qꝛ
deus fama sua nūqꝫ abest. vt hec
deniqꝫ impotētia hec ꝑuitus sūma
sit potētia imo oipotentia sūmaqꝫ
libertas Om̄ia possū inq̄t apl̄s in
eo qui me cōfortat xp̄s Ad phil.
iiij. Videat q̄d pōt q̄nta sit ex ad
uerso ois suꝑbe vanitatis. egestas
impotētia et vilitas Nā qua rōne
repleret vanitas. saciaret egestas
dñaret̄ abiectio. cōsolidaret infir
mitas Attñ q̄d aliud sunt hec om
nia nisi vanitas vanitatū et om̄ia
vanitas et afflictio spūs Ex his ꝑ
spicuū ē quo pacto vim irascibilē
cui⁹ est in ardua tēdere ꝑficit hic
btūs humilitatis exitus a deo. ex
desꝑatione sui totali. sūmā de xp̄o
spem gerēdo. et ita ꝑm om̄s alias
suas v̄tutes quas enūerauit guil/
helmus ꝑisieñ reliquas Ponit ita
qꝫ humilitas hec solū deum spem
suā fortitudinē ꝓtectionē magni/
ficentiā et ita de ceteris Proptēa

fidenter ait dñs ꝓtector vite mee
a quo trepidabo? Eteniz quo rue/
ret. quō nutaret aliud ampli⁹ q̄d
conari posset. que ꝓfūdissima sta/
bilitate immobilitati penitus ad/
heret? Quid eā aduersū violaēt q̄
altissimū posuit refugiū suū in fir/
missimo habitaculo tuo q̄d opa/
t⁹ es dñe? Quo fugēt alibi? Quid
aliud sparet? Quāobrē in medijs
humane instabilitatis et incertitu/
dine casuū tā horrendoꝝ ꝓcellis
figit nauē cordis immobilit̄ velut
ancora quedaz spūalis ⁊ intelligi
bilis Deniq̄z nō ponit carnē bra/
chiū suū vt supbia que spat in mul
titudine diuitiaꝝ suarū vel tpaliū
vel spūaliū et preualet in vanitate
sua Hec idcirco sibi cauet ab omī
excellentia nimia. ab omī q̄z defe/
ctu. vt ne extollat̄ p̄sūptōe nec frā
gatur despatione. nō obstinet̄ ob
stinatiōe nec dissoluat̄ enerui mol
licie quemadmodū de his et alijs
in omni materia v̄tutis si vacaret
fieri posset manifestū. si q̄lit̄ ardua
mediocritate via regia sēp incedit
docerem⁹ Sed ad dñantissimū ei⁹
impiū venio Quid enim est rebus
dñari ꝓut alias ꝓsecutus sū lati⁹
q̄d eni est dñari rebus inq̄z nisi eis
vti posse iuste vt placuēit? Hoc āt
cōuenit hūilitati. oia q̄ppe assumit
in sui facultatē et vsū dū ꝓpt̄ deuz
se et omīa alia ɔtemnēda decreuit
Quo ɔtēptu saciat̄ āplius. ne nos
irrideāt pharisei auari hec audiē/
tes. et copiosius absq̄z vlla ɔpati/
one ɔtentat̄. q̄m ex nuda possessio
ne ciuilis tituli. q̄z insuper exten/
dētia inhiante ad quascūq̄z diuiti/
as aut eas per amorē amplectēte
aut eis incubante ac mētetenus in
herente ditaret̄ Sic de cathone p̄
clare dictū est a salustio. q̄ q̄ plus
gloriā fugiebat eo magis asseque
batur Ita ꝓculdubio de diuitijs
ita de potētia secl̄i Ita de vmbra/
tili quolibet bono huius mūdi sen
tire equū est O quale igit̄ q̄ntūq̄z
humilitatis dñium hr̄e omnia sub
pedib⁹ per generosū ɔtēptū Ois
locus quē calcauerit pes vester id
est affectio. vester erit inquit dñs
deut̄ xi. Quā latū impiū nihil ali/
ud a deo magnipēdere. vel a nul̄
subijci neq̄z cōculcari Hoc nōne ē
signū magnū apparēs in celo intel
ligibili et sup̄mo aie rōnalis. Mu/
lier scz humilitas amicta sole iusti
tie Nā quid iustius hūilitate que
oēz implet iustitiā glō Mat. iij. In
capite eius corona stellaꝝ duode
cim. omī scz fulgoē v̄tutū radiās
ꝑfectio. et luna toti⁹ hūilitatis sb̄
pedib⁹ eius hoc ē sub affectōnib⁹
ꝑ ɔtēptū Hec ē ditissima humili/
tas q̄ docuit paulū scire abūdare
⁊ scire penuriā pati. hr̄e oia ⁊ abū
dare in oib⁹ ad phil. iiij. Quasi ni/
hil habentē et omnia possidentem
scd̄a ad corl. vi. Hec exaltauit xp̄z
sūme humiliatuz in passione. et de
dit illi nomē quod est super omne
nomē vt in nomie ih̄u flectatur ꝛc.
Ad phil. iiij. Ecce dñationem oim

per humilitatē Proinde si hec iure
suo possidet regnum celoꝝ sicut ⁊
possidet. qm̄ ip̄oꝝ est regnū celoꝝ
Mat. v. quid a dñatione sua relin/
quetur alienū? Deniq; ad eius ob
sequiū militāt om̄ia. seruiūt ꝓsūt
obsequūt̄. aduersa q̄dē vt blasphe
mie iniurie ꝑsecutiones nc̄itates
angustie ad exitū et tutelā ad me/
dicinā quoq; ac nc̄ariaꝫ custodiā
Prosp̄is vero vtitur ad modestā
sobriāq; ꝯsolationē Dicā ampli⁹
militant ꝓ ea sui hostes fortissimi
nam ex pcc̄is reddit̄ cautior firmi/
or atq; validior. imo vide miracu
lū. ip̄a eni ex morte ꝓpria reuiuiscit
sepius fortior q; resurgit Naꝫ q̄s
neget magnā esse humilitatl. recu/
perande rōnem humilitateꝫ perdi
disse? Quinetiā orit̄ ex suo cōtra/
rio quod est sup̄bia nō minori mi
raculo q̄ꝫ si frigiditatem calor gi/
gnat Hūilitatl. q̄ꝑpe ñ parua ē oc/
casio aiaꝫ ꝯtra deū suū bñfactorē
suū patrē suū dñm creatorē redē/
ptorē sup̄bisse Similia fere nō mi
racula ꝫ portētuosa mōstra demō
in filia sua sup̄bia crebrius op̄at̄.
qꝛ ex morte ꝓpria et ex humilitate
cōtraria et ex sordibus et aduers̄
sibi virtutibus pulcerrimis dū stul
te gloriat̄ fedissimā trahit origi/
nem Ad vnū igit̄ dicere est ꝙ sup̄/
bie exitus a deo supra deū sic egē/
tissimus est atq; pauprimus in vi/
litate paupertatis Om̄ia nimirum
ꝯuertūtur in suā inopiā et destru/
ctionē. notat̄ sapie. iiij. Sic multo
plus beatus ille humilitatis exit⁹
a deo sub deū opulētissimus ē di/
tissimus est dñantissimus ē in sup̄
mo dñatiōis qm̄ oia sibi coop̄ant̄
in bonum mors egestas ꝯtumelie
imo et angelus sathane ⁊ diaboli
oēs cū stimulis et tentatōib⁹ suis
Paulus et iob hui⁹ rei testes sunt
Peccata insuper et cetere pestes
aduerse seruiūt ei et tyriacā sibi ef
ficacissimā cōficiendo quēadmo/
dum testatur aug⁹ qui mihi nō cre
dit ꝙ expedit superbos in turpia
q̄ñq; peccata corruere Hac arte
dñandi facit ip̄a de oibus sicut de
obsequiosis seruitorib⁹ ꝓfectum
suū. sicut e regione sup̄bia damnū
adquirit ex oibus. cuius orō etiā
fit in pcc̄m. charitas in odiū v̄tu/
tis laus in opprobriū. dū post hec
omnia exit a deo ingratissima ꝓr
sus elatione supra deū Postremo
humilitas suo mō est ābiciosissima
cupidissima maximi cordis et altis
simi sp̄ūs Cur ita? Qm̄ dedignat̄
impleri nisi sūmo honore nisi sum/
mis diuitijs nisi maxima gl̄ia Su/
perbia v̄o vt pusilli cordis ⁊ pue/
rilis et stulti paruissimis inhiat ca
pitur afficit̄ et vexata torquetur.
Nūc ad statum prelationis qui po
tentie dei correspondēter. ordinat̄
in ecc̄iastica hierarchia applicem⁹
que dicta sunt et inferamus ꝙ abs
q; humilitatis exitu in sue paruita
tatis recognitionem actualem vel
habitualē non potest quis p̄latus
habere euāgelici dominij ꝑfectiōꝫ

Itaq; ꝑuersus et diabolicus non
ordo sed horror dicēdus est in ec
clesia. vbi est sblimior qui ꝛ supbi/
or. vbi qui maior est nō fit sicut mi
nor. q̄ꝫq̄ꝫ ita fiat aliqñ vel ad sbdi
torꝝ punitionē Job. xxxiiij. Qui re
gnare facit ypocritam ꝓpter pcca
populi. qualia nūc horrenda sunt
ꝛ abomināda sup̄ q̄ꝫ credi potest.
Aut ad p̄sidētis damnatiōz sicut
in iuda et multis apparuit. et illis
qui subditis incorrigibilib⁹ p̄sunt
ad vtrorūq; exiciū vel ad contem
platiuorꝝ exonerationez ne talib⁹
vilioribus occupent̄ Ita habem⁹
ꝙ pelles tabernaculi ꝓtegebāt ar
cam testamenti. Est aūt triplex si/
gnū in prelato sue humilitatis ꝑfu
ga p̄lationis. fuga pōpositatis cu
ra spiritalis Primū signū fuga pre
lationis dat preparationē animi
ꝓmptissimā ad cedendū sue prela
tioni. si et qñ fuerit pro rege cōue/
niens. quia dixit ex animo duz in/
stitueret̄ nolēs volo Oppositū sen
tire corde ore et opere est in p̄lato
damnabilis supbia. et eo damna/
bilior si nec aduersitatibus nec in/
famijs nec aliorꝝ cōsilijs nec sbdi/
torū scandalis a p̄latiōis amato
onere possit auelli Ve ve ab hoc
signo supbie. Miranduz si remoto
fundamēto huius ecc̄iastici parie/
tes fluuiosis riuis vbiq; desistunt
volumus illos ꝯsolidare ꝛ vnire
vt humilitatis fūdamētū iaciam⁹
Scd̄m signū humilitatis est fuga
pompositatis in se et suis Opposi
tum facere ē damnabilis supbia.
q̄ntūcunq; sub honestatis specie
aut ecclesie vtilitate pallieť Sed
mediū inquiūt optimū est. ꝯsentio
At quale mediū? certe nō vt phari
seice desipiēs sapiētia animali ter/
rena et diabolica sed vt xp̄iane sa
piens determinabit Tertio signo
cure spūalitatis opponit̄ tota cu/
ra. et occupatio in paruis et ludi/
cris et tp̄alibus seu lucris seu iuris
dictionibus et practicoruz sola ꝓ/
motō atz spūaliū quoq; horror et
desertio Nūc ad statū doctorū
qui ꝑm canonē est quasi p̄cipuus
in ecclesia et ad sapientiā diuinaz
correspōdenter ordinat̄ applicem⁹
que dicta sūt Apud doctores pre/
sertim in sacris litteris ille sapien/
tior habēdus est qui pluri humili/
tatis sale id est sapore sapientiam
suam cōdiuerit Nō dico pluri co/
gnitione sed sapore. q̄ꝫq̄ꝫ sapor sit
quedā cognitio Hoc dixisse fertur
ptolemeus ꝙ sapiētior est q̄ et hu
milior Huic humilitati aduersant̄
tria signa curiositas singularitas
impatientia vel incorrigibilitas.
Curiositas est dimissis vtilibus et
edificatorijs pro se et populo cō/
terere ingeniū ꝑdere tēpus in eis
in quibus nō est bonuz neq; finis
sicut de mathematicis dicit arisil.
Aut quorꝝ finis solum est scire vt
ait seneca Aut forsan supbire va/
nescere et de ingenio alto ꝛ subtili
pre ceteris gloriari Hoc agere si/
gnū est instinctus diabolici aut na

ture corrupte.et ibi ceciderũt oẽs
quos sub specie reuelationũ ⁊ in/
stinctuũ diuinorũ seduxit sathanas
transfigurãs se in angelum lucis.
Sane dũ hincinde multa legi mul
ta cogitaui multa audiui ⁊ q̃dam
exptus sum super distinctõne inter
bonos instinctus et malos.inĕ di/
uinas reuelationes et diabolicas
illusiones Deniq; inter bonas re/
uelationes et immissiones per an/
gelos malos.hanc in veritate cõ/
peri ꝑcipuã distinctionẽ et indefe
ctibile signũ.ꝙ instinctus bonus sẽ
per est ad humilitatẽ et cũ humili/
tate Malus vero ad vanitatẽ q̃n
dã et cũ vanitate ad ipam excellẽ
tiam.palã vel occulte Qualiĕ aũt
curiositas sciendi inutilia vanita/
te careat.viderint curiosi.etiã quo
pacto absq; tumida elatione ꝓs
possit aliquis gesta legẽdas histo
rias et miracula sanctorũ nihilipẽ
dere ego nõ intelligo.quorũ lectio
maxime ardens est.et humiles ad
imitationẽ potenter inflammans.
Porro singlaritas 2m signũ sup/
bie in doctis.aut de nouis et inau
ditis et pegrinis adinuẽtionibus
imo habet hoc mirandũ singulari
tas ꝙ ex supbia generat pigritiã
silentiũ obstinatũ pusillanimitatẽ
dum videt se non posse ceteros in
loquẽdo vel docendo ꝑcellẽ Hec
est mater errorũ et ductrix ambulã
di in adinuẽtionibus suis Deniq;
impatiẽtia vel incorrigibilitas ter
tiũ signũ supbie ponit a sapiente.

Doctrina inq̃t viri per patientiã
ꝛgnoscit Errare quidẽ humanuz
est.sed plane diabolicũ corrigenti
bus succensere nec adquiescere
Nũc ad religiosos et deuotos q̃/
les decet esse xpianos omnes qui
se ꝓfessi i baptismo sb̃ vno abbate
xpo quorũ status respicit a ꝓpria/
tam spũssancti bonitatẽ inducam'
que diximus ⁊ inferamus In xpia
na religione ille sanctior est qui ⁊
humilior.et humilior qui sanctior
Hui' humilitatis triplex signũ est
Cõfessio compassio et voluntaria
sui deiectio De reliquis videatur
deuotus bernardus de duodecim
gradibus humilitatis et superbie.
Confessionẽ ideo posui pro signo
humilitatis.quia vix tpib' nostris
fit aliqua cõfessio pure nude et in/
tegre Ut quid ita? cẽte ꝓpẽ hypo
crisim et amorẽ vanissime fame no
stre.que timorẽ mũdanũ parturit
et pudorẽ talem quidẽ et ita tyrã/
nicũ.vt cogitare sit ingens horror
Ne ꝑcipitãtibus et volutantibus
semet ipos in passiones ignomi/
nie.in flagicia corpis extraordina
ria.quia claudũt sepius os ad cõ/
fessionẽ.⁊ muti tendũt ad infernũ
Naz et sodoma interptatur muta
Audiui a quibusdã ꝙ maluissẽt to
lerare dolores partus.vel mortis
eterne piculo se exponere.q̃z aliq̃
de suis pudendis impudicicijs cõ
fiteri nõ ob defectũ fidei et credu
litatis.sacmenti vt dicebãt.sed qz
tãto pudorẽ vexarent.ne salubriĕ

loquerent coraz vno secretissimo sacerdote. que ipi damnabiliter et quasi palā impudenter opabant cum alijs nihil celare sciētibus Ceterū ꝯpassio de peccatis aliorum certissimū ē humilitatis. vere signuz sicut ecōtra ꝓpriū ē supborū alijs indignari Vera iustitia inqt gregori⁹ cōpassionē habet. falsa indignationē Si quis audit vl ꝯgnoscit alioꝝ peccata mlta vl magna et inde p̄catur vindictam. aut gaudet de inflicta. nō secure precatur neqz gaudet. qm̄ ad se reuersus cognoscere debet se multa punitione dignissima ꝯmisisse. quibus tamen petit indulgeri non irasci Sic egit sanct⁹ pater qui audiens peccatū fratris fleuit et dixit Ille heri ego hodie Idcirco. vis aptam meritl. vicē impēdere inquit boecius Dilige iure bonos et miserere malis Nouissime subiectionē seu deiectionem posuim⁹ tertiū humilitatis signū Nam vere humilis est qui ex vera sui cognitōne sibi vilescit Hic se diuinis gratijs indignū comparat. hic laudes horret ꝓprias veluti insidiatrices tollere volētes ipm in altū vt lapsu grauioē ruat Propterea deijcit se iugiter in t̄raz sue fragilitatis ꝓut de antheo gigāte fingit fabula. cui ex casu suo in terrā vires augebāt. sed in sblime leuatus ab hercule strangulatus ē Hic se in omnē creaturam dei peccasse fatetur in celū et terrā ⁊ omnia que in eis sūt Nullam ergo flagellationē ab eis reijcit. nullam lesionez. iniuriā nullam. Hic deniqz iudicia dei magna ⁊ occulta velut tumētes super se fluct⁹ expauescit. attendēs quō nec fortiū bellū nec artificū gratia et qd̄ de catenis ⁊ carcere trahit quis ad regnū ꝛc. et quod nemo scit an amore vl odio dignus sit ecc̄iastes. ix. Ad hec alta et longe diuiniora vere humilitatis monita capienda plus ꝓficit vnctio qz lectio oratio qz ꝑoratio alta suspiria qz acuta ingenia. ⁊ super om̄ia frequēs fidelis et pia ꝯmemoratio passionis xp̄i q̄ a deo exiuit in mūdū vt eā in schola sua doceret. et hodie duz regredi vult ad patrē verbo simul et facto confirmauit Ad hoc eniz lauit pedes discipuloꝝ et dixit exemplū enim ꝛc. huius humilitatis nos participes volens ¶ Scd̄a ꝯsideratio vbi humilitas ibi sapientia ꝓuerbioꝝ. xi. Anima quippe ratōnalis exiens a diuina sapiētia in suā insipientiam sapide cognoscendā sibi vtiqz stulta reddit ac ꝑinde d̄inā illam sapiētiā adipiscit. quā iubet aplus p̄. ad corl. iij. Si quis inter vos videt sapiēs esse stultus fiat vt sit sapiēs Hanc verā sapientiā dicit lactanti⁹ nō alibi q̄rendā esse qz in schola cui titulus est stultitia Ita pater qm̄ sic placitū est apud te ait xp̄us O quis dabit nobis hanc stultā sapiam. Ve filijs hominū qui sapiētes sūt in oculis suis. et corā semet ipis prudētes q̄a

q̃nto magis sapiam quesierint tã/
to ip̃a lõgius fiet ab eis ⁊ ꝓfecto
nisi fiant paruuli. nisi crediderint
captiuãdo omnẽ intellectũ in obse
quiũ fidei ip̃i no intelligẽt Ostium
ad sapiam veram xp̃ũs est. et idẽ
sane humile. turgidus et elat⁹ sp̃s
illud qñ poterit introire? Attenda
mus obsecro q̃ntulũ illud est ꝙ ex
tra deũ egrediẽtes scire conamur
Viderũt hec ph̃i plato et soc̃tes:
et om̃is achademicoꝝ schola. qui
postq̃ defecerũt scrutantes scruti
nio vocẽ hanc suspirauerũt h̃ scio
ꝙ nescio imo nec hoc scio ꝙ nescio
Bonus erat talis exitus in insipiẽ
tiam suã cognoscendã si nõ supra
deũ. exeuntes euanuissẽt in cogita
tionibus suis. etsi a deo sub deo
egressi redissent in idip̃m. deum vt
deũ glorificantes et gr̃as agẽtes
qui sciarũ dñs est et docet hoiem
scientiã. ip̃i nõ ita Ast verus humi/
lis in se quidẽ stultus. deũ ꝯstituit
sapiẽtiam suam ꝯsiliũ suũ. et dũ ꝓ
fũdissime cõcauat̃ recipit in se ip̃o
velut in cẽtro quodã speculi cõca/
ui intelligibiliter radiosas incidẽ/
tias illustrationũ sup̃narũ taꝫ dei
qui humilia respicit. q̃ꝫ aliqñ intelli
gentiaꝝ desup̃ effulgentiũ. a q̃bus
illuminant̃ mirabiliter sicut a mõti
bus eternis Hec intellige nõ ꝙ ve
rus humilis querat solũ duci per
reuelationes sp̃uales contempta
ratiõe naturaliter indicata sibi se/
orsũ. hec essꝫ p̃sumptio Sed eand̃
rationẽ plurimũ obscurã ⁊ nubilo
sam ac ꝓinde in errorem quẽlibet
ꝓmptissimaꝫ petit tergi mundari
poliri qꝫ vt in lumie hoc vult⁹ dei
signato super eam ostendant̃ bo/
na sibi Preterea sensum alienũ pre
fert suo. nõ innitens prudentie sue
Exinde cauet sibi ab illusione de/
monis meridiani transfigurantis
se in angelũ lucis. qui nõ aliter q̃ꝫ
per hanc credendi alijs humilita/
tẽ exufflat̃ Non omnes alit̃ laquei
sui teste oraculo ad anthoniũ eua/
dũtur Deniqꝫ videre ẽ in hoc hu/
militatis exitu precipue in xp̃o stu
pẽda diuine stultitie miracula. Nã
de peccato damnauit peccatuꝫ. ⁊
de infamia famam De ludibrio et
ignobilitate gloriosam nobilitatẽ
ꝓgenuit. Placuit insup̃ per stulti/
tiam p̃dicatõnis destruere omnẽ
sciam extollentẽ se cõtra deũ Naꝫ
cõtra scandalũ iudeoꝝ irrisionem
gentiũ astuciã demonũ. atrocitatẽ
tyrannoꝝ. reclamantibus vndiqꝫ
magno boatu ph̃is. imo ꝓprijs sẽ
sibus. docuit paruulos simplices
ea que doct⁹ plato nesciuit. q̃ de/
mostenes eloquẽs ignorauit ⁊ sic
docuit ꝙ nihil certius teneatur q̃ꝫ
ꝙ humili fidei stultitia creditur
Tertia cõsideratio Deus sup̃bis
resistit humilibus aũt dat gratiaꝫ
Jacobi. iiij Ad queꝫ respiciam ait
dñs nisi ad paup̃culũ et contrituꝫ
spiritu ⁊ trementẽ sermões meos?
ysaie. lxvi. Itaqꝫ anima q̃ntũ exit

a diuina bonitate et ꝑfectione in
suā vilitatē deiectionē et imꝑfecti/
onē. tanto est ꝑfectior Noli mirari
hec. qꝛ diuinis gratijs ⁊ donis eo
est plenior tanq̄ꝫ vallis abūdans
frumēto virtutū. tanq̄ꝫ intelligibil'
quedā abyssus fluenta sorbēs aq̄/
rum viuentiū. quasi vacuū q̄ddaꝫ
spūale ad qd̄ replendū ꝯfluūt oia
nec implere sufficiūt nisi deus ꝑm
aug^m ꝑmo cōfessionū Hanc perfe
ctissimā imꝑfectionē hanc optimā
si sic dici pōt peccabilitatē sibimet
ascripsit paulus dum se ꝑmū inter
peccatores nomiauit. et quia non
mentiebat̄ ita vere sensit Hoc pla
ne magnū miraculū videre hoiez
in virtutibus om̄ibus clarescere.
et laborare plus omnibus. nihilo/
min⁹ se ꝑmū inter homicidas ⁊ ma
tricidas et omnes sceleratissimos
computare Dicere aliquid grādi⁹
meditor nescio si potēo iuuare me
puto imo certe credo ꝙ xp̄s ⁊ ma
ria paulū in humilitate nō paulu/
lum transcenderūt Vellē ergo sci
re. Nunquid fecit hec humilitas
vt xp̄ūs et maria se tanto verius
inter peccatores ꝑmos nomiarēt.
q̄nto humilius a deo in se exeūtes
suū imꝑfectū lucidius ꝯgnouer̄t?
Potēat estimo sic intelligi at si nō
horrent pie aures sic dici nō q̄dez
de peccato contracto absit. sed de
labilitate ad peccandū Nam crea
tura rationalis q̄libet labilior ē et
ꝓnior ad casum et defectū. quāto
in naturalibus aut etiā gratuitis
fuerit ornatior. seclusa dei manute
nentia speciali. quasi videlz plus
habeat creatura om̄is de vanita/
te et tendētia in nihilū quāto pl⁹
de entitate Signū hmōi euidens
fuit in lucifero adam et alijs mul/
tis quorū nobilitates et perfectio
nes quid fuerunt eis nisi pondus
grauius ad ruinā? Hoc sentit ani
ma christi. hoc maria eo ꝓfundio/
ri humilitate quo lucidius cōtem/
plantur. Hinc augustin⁹ vocauit
mariam puellam vilem et abiectā
in oculis suis Nam quo pacto ma
ria et christus ꝑm animā fixius se
⁊ om̄ia dona sua stabilirent in do
mino. si quomodolibet fidendum
esse sentirent in viribus suis et in
abundantia diuitiarū suarum. Et
si preterea non seip̄os computa/
rent in illoruz numero de quibus
ꝓpheticus sermo dicit Verūtamē
vniuersa vanitas omnis homo vi
uens Si non insuper iubentem au
dirent Quāto magnus es humi/
lia te in omnibus et coram deo in
uenies gratiam Ecc̄iastici. iij. De/
mū qui se humiliat si exalter̄ quo/
modo maxime exaltabit̄ qui maxi
me se humiliat Christus aūt humil
limus est. ergo sibi ipsi ꝑm huma/
nitatem vt sic consideratāz vanis/
simum aliquod ens et inane repu/
tatus est. recte quidē. vt non in se
sed in domino glorietur ꝑ. ad cor.

p̄mo Audis ne hoc o p̄sūptio stul
ta cordis humani. o stultissima in/
q̄z cordis humani p̄sumptō nūq̄d
hoc attēdis? Ut quid sup̄bis t̄ra
et cinis vesica ventosa? Cur infla/
ris o pellis fragilis et cito rumpē
da? cur tenderis si q̄ris honoēs su
perba ceruice Si sapiam si gratiā
tota vt dicūt erras via. tu quo ti/
bi maior eo vilior paup̄ior et stul/
tior efficieris Tu phariseico more
diuitias tuas iactas noli mirari si
nihil elemosyne capis. sed humili/
tas egena est. sibi datur Alios iu/
dicas. in alios indignaris. ⁊ vin/
dictam optas. tu pcc̄or maxim⁹. ꝫ
humilitas benignissima est ignosci
petit om̄ibus Tu ergo cū seuerita
te. humilis cū mia. et sicut elegistis
iudicabimi Tu p̄nceps es. tu ꝓprij
freni impatiēs etiā in eis que dei
sūt. quasi man⁹ tua sit excelsa ad ꝯ
stituendū aliū in bonū et non dn̄s
faciat hec om̄ia Humilis aūt exē/
plo dei cū tranquillitate māsuetu/
dine ⁊ pace singula tractat in dn̄o
faciēs virtutē Utinā qui virtutes
ꝯgregat vel edificat sap̄et et intel
ligeret. qm̄ om̄es cū humilitate cō
nexe sūt. oēs fūdate om̄es aggluti
nate. qua sublata fugiūt om̄es no
cent et oberūt velut cedente fūda
mento cui⁹ domus om̄is inclina/
ta recumbit Amplius sola mens
humilis secura est. q̄z nō habz vbi
cadat ꝓfūdius q̄z in deū. illic ex/
perit̄ pacē dei que exuperat oēm
sensū Porro secura mens q̄si iuge
ꝯuiuiū. quāobrē leta est semp̄ ⁊ io
cūda humilitas. sed cuz seueritate
imo et miraculoso quodā mō b̄m
multitudinē dolor̄ in corde suo ꝯ
solationes tue dn̄e letificāt aiam
istam Sup̄bia vero tumida ⁊ timi
da est et male tristis. vl̄ peius leta.
inquietissima quoq̄z. quia ponit in
ore hominū famā suam q̄si alterā
vitam suā. nimirū si sepe discerpit̄
laceratur ꝯculcat̄ deijcit̄ etsi vnq̄z
in eodē statu p̄maneat Nimiruz si
difficulter humilieť. quia infamiaz
suam horret sicut mortez alteram.
Quinetiā hoc humilitatis adqui
sitionē difficillimū est ꝙ pugnāt ꝯ
tra eam nō vnū tm̄modo vicium
aut duo sed om̄ia. ⁊ ꝙ plus obstu
pesces pugnant ip̄e virtutes oēs
cōtra eam. licet ex indirecto p̄mo.
imo ex ea qn̄q̄z gignit monstrifico
partu mens nr̄a sup̄biam Quale
igitur patet effugiū vbi et vicia et
mortes vicior̄ virtutes insuper et
mortes virtutū hn̄t manus cōtra
eam. nisi caute ꝓuiderit. et nisi in ti
more dei instanter se tenuerit?

Et sic est finis huius sermonis